

FÖR AVLIDNA VESPER

Hymn

Annan melodi: se Cecilia 487

Låt grå - ten och kla - gan få still - na ...

A - men.

Antifon 1

(8) Her - ren be - va - rar dig för allt ont. Må han be - va - ra
din själ.

skall vara,

Flexa

Antifon 2

(4) Om du, Her - re, vill till - räk - na synd, Her - re, vem kan
då be - stå?

Ur dju - pen

Flexa

Antifon 3

(1)

Lik-som Fa - dern upp - väck - er de dö - da och ger dem
liv, så ger ock - så So - nen liv åt vem han vill.

Kort responsorium

R. På dig, Her - re, har jag hop - pats, + låt mig ald - rig
kom-ma på skam. V. Jag vill jub - la och va - ra glad ö - ver
din nåd, + låt mig ald - rig kom-ma på skam. V. Ära vare
Fa - dern och So - nen och den heli - ge An - de. R.

eller:

R. Her - re, vi - sa barm - här - tig - het, + ge dem den e - vi - ga
vi - lan. V. Du som kommer för att dö - ma le - van - de och
dö - da, + ge dem den e - vi - ga vi - lan. V. Ära vare
Fa - dern och So - nen och den heli - ge An - de. R.

Antifon till Magnificat

(7)

Al - la som Fa - dern ger mig skall kom-ma till mig, och
den som kom-mer till mig skall jag in - te vi - sa bort.

Första versen:

Min själ pri - sar Her-rens stor-het, * min ande jublar över Gud, min
Följande verser:

fräl - sare. skall va - ra,

Påsktiden:

(3)

Han som blev kors - fäst har stått upp, han har fri - köpt oss.

c

Hal - le - lu - ja.

Första versen:

Min själ pri - sar Her-rens stor-het, min ande jublar över Gud, min
Följande verser:

fräl - sare.